

Εξήγηση της Δ'ωδής του κανόνος του Ακαθίστου Ὑμνου. (+Α. Θεοδώρου, Καθηγ. Παν/μίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

«Ο καθήμενος εν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, εν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ο υπέρθεος, τη ακηράτῳ παλάμῃ και διέσωσε, τους κραυγάζοντας· Δόξα, Χρι-στέ, τη δυνάμει σου».

(Αυτός που κάθεται στην Τριαδική δόξα της θεότητος, ἦλθε μέσα σε κούφη (ελαφριά) νεφέλη, ο Ἰησοῦς ο υπέρθεος, ο οποίος με τη δύναμη της ακήρατης (αμόλυντης) παλάμης του ἔσωσε (από την αμαρτία) αυτούς που κραυγάζουν· δόξα, Χριστέ, στην θεία σου δύναμη.)

Η δόξα που απορρέει από τη θεία ουσία είναι κοινή και στα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος. Κάθε θεία υπόσταση είναι σε ἴσο μέτρο φορέας ολόκληρης της θείας δόξας, ὅπως και οι άλλες δύο υποστάσεις του τριαδικού Θεού. Ο Πατέρας δοξάζεται ἀπαράλλακτα ὅπως ο Υἱός και το Πνεῦμα το ἅγιον. Η ὅποια μείωση της θείας δόξας συνεπιφέρει μείωση και του τριαδικού των προσώπων ἀξιώματος, υποβάθμιση και κατάργηση της τάξεως και της ἰσοτιμίας στην Τριάδα. [\(περισσότερα...\)](#)